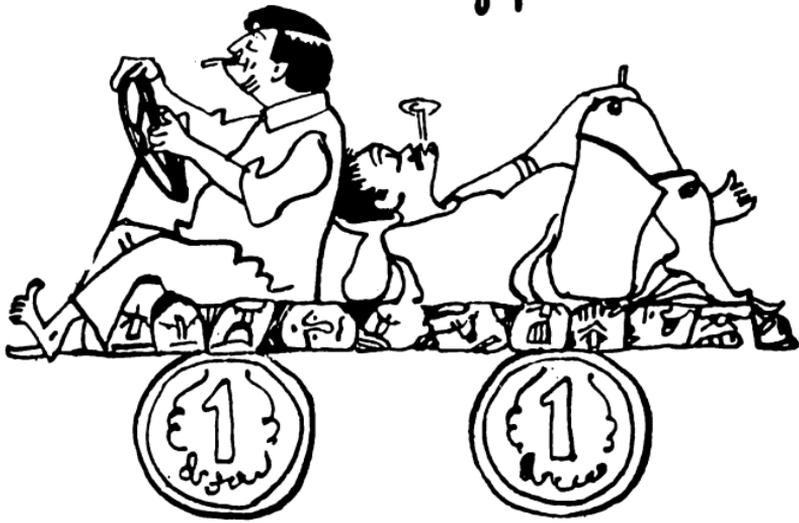

అడుగు - అల్లుడుగో....

అమరావతి చూసాద్దామని మీకూ అనిపించొచ్చు. రండి! గుంటూరు టు అమరావతి బస్సు ఎక్కేద్దాం.

జనం! జనం!

తోసుకోటం గుడ్డుకోటం. ముందెక్కుతున్న వాళ్ళని వెనక్కి లాగేయటం. వెనకున్న వాళ్ళని మోచేతుల్తో కుమ్మేయటం! చొక్కాలు ఫర్మని చిరిగిపోతున్నాయి. “ఏందయ్యా! ఆడంగుల్ని ముందెక్కినీ!” అంటూ ముందు

మగాళ్ళు ఎక్కేయటం “అమ్మో నా కాలు తొక్కేశారు. దేవుడోయ్” ఏడుపులు.
 “చెవులవీ చేతులవీ జాగర్త్వ” వెనకనుంచి ముసలమ్మ అరుపులు
 పసిపిల్లలు ఆ వొత్తిడికి కేరుమనటాలు

“సామాన్లు కిటికీలోంచి లోపలికి తోసెయ్” ఇలా కోలాహలంగా
 తన్నుకుంటూ, గుద్దుకుంటూ ఒక్కొక్కళ్ళే లోపలికి చేరారు.

బస్సు బరువెక్కింది. కాలు పెట్టడానికి వీల్లేకుండా జనం కిక్కిరిసి ఉన్నారు.
 వాళ్ళకి తోడు శనక్కాయ మూటలు, ధనియాల బస్తాలు, కూరగాయల బుట్టలు,
 రేకుపెట్టెలు, పలుపుతాళ్ళు. పారలు, బాణాకర్రలు అన్నీ అందులోనే. బస్సు
 బరువుతో కుంగిపోతోంది. ముందుకు కదలదు. కదలటానికి డ్రైవర్లేడీ!
 కండక్టర్లేడీ!

లోపల ఉక్కిపోతోంది. బస్తా కుదించి మూతి కుట్టేసినట్టుంది. ఈ బాధ
 మళ్ళించుకోటానికన్నట్టు.

“ఎందమ్మా! అంత సోటుంటే మీది మీదికి పడ్తావూ”?

“సుట్ట తీసేవోయ్ సోగ్గాడ అప్పుడే ముట్టించాడు దొర చుట్ట”
 అంటూ చిన్న చిన్న తగాదాలు.

ఉండగా ఉండగా చూడగా చూడగా కండక్టరు కారాకిళ్ళీ నములుతూ వచ్చాడు.
 వస్తూనే “ఎవరివీ బస్తాలు ఈ బుట్టల్లీసెయ్!” అన్నాడు. బస్తావాళ్ళు
 బుట్టలవాళ్ళు మాట్లాడలేదు. “మాట్లాడరేం? ఎవరివయ్య ఇవి, బయట
 పారెయ్యనా?” అనేసరికి బస్లోంచి “మావేనయ్యా? బరువులేవు”
 అన్నారెవరో “ఇదేం ఎడ్లబండనుకున్నారా ... టిక్కెట్టుకి డబ్బుల్లీయండి”
 అంటూ టిక్కెట్టు కోస్తున్నాడు. బయట పారేస్తానంటే పారేస్తానని అతని ఉద్దేశం
 కాదు. ఆ భావం బస్తాల వాళ్ళకీ తెలుసు. లగేజీ కొట్టేముందు అలా అరవటం
 ఓ లాంఛనం.

“గోరంట్లకి మూడు టిక్కెట్లా? సిటీబస్లో పోలేవూ? దిగుదిగు” అంటున్నాడెవరో
 అట్లా అంటే దిగిపోమ్మని అర్థం కాదు. టిక్కెట్టు పోగా మిగిల్చిన చిల్లర ఇవ్వనూ
 అడుగో - అడుగో

అని. బస్సుకి సగం టిక్కెట్లు కొట్టేడోలేదో డ్రైవర్‌చ్చాడు. అతనితోపాటే క్లీనర్‌చ్చి హారన్‌కొట్టి “గురూ! రైట్” అన్నాడు.

“టిక్కెట్లు సొంతం కొయ్యలేదు. ఓనరోస్తే గొడవవుద్ది” అన్నాడు కండక్టరు.

“ఈ ట్రిప్పకి రాడు. పేకాటలో ఉన్నాడు. వచ్చే ట్రిప్పే” అన్నాడు డ్రైవరు.

“అయితే పోనిస్తా ఉండు. తాలూకా దగ్గర ఆపు” అన్నాడు కండక్టరు.

దాంతో క్లీనరు ఆ ... ఆ... అంటూ దీర్ఘం తీసి “రైట్” అంటూ కొరడా రుఖిపించినట్టు అనేసరికి బస్ బయలుదేరింది.

“సొంతం ఇల్లంటయ్య పరుపులమీద కూకున్నట్టు కూకోడానికి. పదిమంది కూకునే చీటు. సర్దుగోండి” అని క్లీనర్ గదమాయింది జనాన్ని సర్దుతుంటే కండక్టరు టిక్కెట్లు కోశాడు. తాలూకా కచేరీదగ్గర మళ్ళీ జనం ఎక్కారు. వాళ్ళనీ సర్దాడు క్లీనర్. పుష్పకవిమానంలోలా అందరికి వేలుమోపటానికి చోటు చూపించి డ్రైవర్ వెనకాల అటో కాలు, ఇటో కాలువేసి నుంచుని డైరెక్షన్ నిస్తున్నాడు.

ఆ డ్రైవరు అసలు డ్రైవరు కాదు. డ్రైవరు బావమర్ది. అసలు డ్రైవరుకి వొంట్లో బాగా లేకపోతే ఇతగాడొచ్చాడు.

వెనకనించి క్లీనరు “గురూ! రైటుక్కొయ్ ఎడంకి లాగుతోంది జాగ్రత్త.... ఎనక లారీవోడొస్తున్నాడు సైడియ్ ముందు మేకపిల్లంది సూస్కా చింతకాయలు కొట్టుకునే ఆ పిల్లనేం జూస్తావ్. ముందు రోడ్డు చూడు బే!!” అంటూ బస్సు నడిపిస్తున్నాడు.

ఇంతలో గోరంట్ల వచ్చింది. అంటే మూడుమైళ్ళు వచ్చామన్నమాట. అక్కడ ముసలమ్మ, మూటలూ దిగాయి. అమ్మయ్య ఖాళీ వచ్చిందనుకుంటే ఇద్దరు పిల్లల తల్లి, బిందెలు ఎక్కాయి.

‘అ... ఆ..... రైట్’

చింతచెట్టు దాటుకుంటూ బస్ పోతోంది. బస్‌లో విత్తనాలు :.... ధరలు కబుర్లు సాగిపోతున్నాయి. కొత్తగా పెళ్ళయిన దంపతులు దూరం దూరంగా

కూర్చున్నారు. మనుషుల మధ్యనుండి తొంగి తొంగి ఒకళ్ళనొకళ్ళు చూసుకుంటూ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటున్నారు.

“ఓల్జన్!”

బస్ ఆగింది. అడ్రోడ్డు వచ్చింది. “అడ్రోడ్డు దిగేవాళ్ళు తొందరగా దిగండేయ్” అని కండక్టర్ కేక “ఆ ఆ.... రైట్”

లాం దాటిపోయింది.

నిడుముక్కల వెళ్ళిపోయింది.

మోతడక పాలిమేరల్లో బస్ ఆపేసి “ఇంజను ఈటెక్కింది. నీళ్ళుపాయిస్” అని డ్రైవరు దగ్గర్లో ఉన్న గుడిసెలోకి వెళ్ళిపోయాడు. క్లీనరు నీళ్ళు పోసినా డ్రైవరింకా రాలేదు. అతగాడికి మోతడక పాలిమేరల్లో మరో సంసారం ఉంది. వాళ్ళని తాపీగా సాకి, పలకరించి మెల్లిగా వచ్చాడు. పాసింజర్లు విసుక్కున్నారు. “ఏంటయ్యా! మీరు ఇళ్ళకెళ్ళి హాయిగా ఉంటారు. మా బతుకంతా మిమ్మల్ని మొయ్యటమేగా రెండు మెతుకులన్నా తిననివ్వరు” అని తిరిగి విసుక్కున్నాడు డ్రైవరు.

‘ఆ ఆ.... రైట్!’

పద్నాలుగో మైలోచ్చింది. అక్కడ బస్సాదిలేసి కండక్టరు, డ్రైవరు, క్లీనరు కాఫీలకెళ్ళారు. ‘కాఫీలు తాగేవాళ్ళుంటే తాగండి’ అని జనానికి పర్మిషన్ ఇచ్చారు. మరో పావుగంట తర్వాత యంత్రాయి వచ్చింది. అక్కడ పెసల బస్తాలు వేసుకున్నాక నరుకుళ్ళపాడు వచ్చింది. నరకుళ్ళపాడు దాటి ఓ మైలు ముందుకెళ్ళే కృష్ణగాలి వచ్చింది. మరో మైలురాగానే వైకుంఠపురం కొండ కన్పించింది మరో అరమైలు ఉందనగా దేవాలయ గోపురం అదిగో శిఖరం. దీపాలదిన్నె

“అయ్యా వచ్చేశాం. మీ చేతులూ కాళ్ళూ, కీళ్ళూ సమంగా ఉన్నాయో లేదో చూసుకుని మెల్లిగా దిగండి.”

“ఓల్జన్” అన్నాడు క్లీనరు.*

అడుగో - అల్లుడుగో...